

הארץ | דעות

כולנו הרצוגים, כולנו כובשים

מיכאל ספרד 06 ביוני 2022 התראות במייל

קריאת זן 39

WhatsApp Email Facebook

אלוף חיים הרצוג לצד ודוד בן גוריון מול הכותל המערבי, 1967. במנשר של הרצוג, שהופץ בערים הפלסטיניות ב-7.6.1967 נכתב כי כל סמכות שלטונית "תהא מעתה נתונה בידי בלבד" צילום: דוד אלדן / לעמ

האזינו לכתבה

10 10 1.0x

Powered by Trinity Audio

00:00

04:11

התינוק שנולד ביום שבו האלוף חיים הרצוג חתם על מנשר, שסעיפו הראשון הכריז בפומפוזיות "צבא הגנה לישראל נכנס היום לאזור ונטל לידינו את השליטה

וקיום הביטחון והסדר הציבורי באזור", חוגג השבוע 55. ברגעים שבהם התינוק נשם את נשימותיו הראשונות על פני האדמה, ואמו העניקה לו מגע אנושי מלטף ראשון בחייו, האלוף הרצוג התנודד שיכור מטריפ מסחרר של כוח: "כל סמכות של שלטון, חקיקה, מינוי ומינהל לגבי האזור או תושביו תהא מעתה נתונה בידי בלבד", הכריז. וכדי להסיר כל ספק באשר להיותו כלי-יכול, שליט יחיד נעדר מגבלות בשטח שזה עתה נכבש על ידי כוחותיו־כוחותינו, קבע רשמית שכל חובה הקבועה בחוק "להתייעצות או אישור של גורם כלשהו לחקיקה או למינוי", ובכן חובה זו "בטלה בזה". ממש "אני אחליט, אני אנווט" — הגרסה הכיבושית.

התינוק הפלסטיני הראשון של הכיבוש נולד לדיקטטורה של האלוף הרצוג, אשר עם השנים יהפוך לנשיא השישי של מדינת ישראל, ובנו, יצחק, יהיה לנשיא ה-11. כבר ביום שבו נולד אותו תינוק — נקרא לו עֵבֶד (אבל לא עבד־אללה, יותר עבד־ישראל) — הרצוג־האב הפגין את מרותו עליו, על הוריו ועל מאות אלפי בני עמו, המתגוררים בשטח הכבוש: "הנני מכריז בזה", הודיע בסעיף השני של המנשר שג'יפים של צה"ל פיזרו ברחובות הערים הפלסטיניות ב-7 ביוני 1967, "על עוצר בית בכל האזור". ולמתקשים בהבנת הנקרא הוסיף: "לא יעזוב איש את הבית בכל שעות היממה".

עבד שלנו נולד לרודנות־כיבוש ובה חי כל חייו, עד היום. מִצָּאתו מבטן אמו ועד שהכסיף שערו באמצעו של העשור השישי, הוא לא חווה דקה אחת של חירות, שנייה אחת של ריבונות. בשנים שבהן מושלו הראשון פתח משרד עורכי דין מצליח עם חבריו מיכאל פוקס ויעקב נאמן, עשה קריירה פוליטית שהסתיימה בבחירתו לנשיא מדינת היהודים, העניק חנינה לאנשי שב"כ שעינו נחקרים פלסטינים ושיקרו לבתי המשפט, וקצב שלוש פעמים את עונשם של יהודים, חברי מחתרת שרצחו סטודנטים פלסטינים וניסו לרצוח ראשי ערים פלסטינים ונוסעי אוטובוסים פלסטינים — בשנים האלה מסלול חייו של עבד הוכתב על ידי נתינותו נעדרת הזכויות האזרחיות לכיבוש הישראלי וכפיפותו להרצוג וליורשיו.

הם אלה שהחליטו מה יעלה בגורל אדמות משפחתו, הם קבעו אם יקבל היתר לבנות בית, הם חרצו אם יהיה רשאי לנסוע לחו"ל לחופשה או ללימודים. והם אלה שאסרו על כל פעילות פוליטית, הגדירו כל ביקורת על השלטון כהסתה, כלאו עשרות אלפים — חלקם ללא משפט — ואף הוציאו מחוץ לחוק ארגוני זכויות אדם והכריזו שהם ארגוני טרור.

רוצים סיכום? קבלו את "היומית" כל ערב ישירות למייל

להרשמה

דוא"ל*

אנא היזנו כתובת אימייל

בשנות התבגרותו הוא ראה כיצד נוף מולדתו משתנה מהקצה אל הקצה. כיצד מאות אלפי דונמים של אדמות חקלאיות מופקעות ויישובים חדשים עם ארכיטקטורה זרה ואירופית משתלטים על המרחב. הוא צפה בהגעתם של המתיישבים החדשים שהביאו עמם מנטליות של בעלי בית וקיבלו מההרצוגים את כל מה שנלקח ממשפחתו וקהילתו: אדמות, מים, אוצרות טבע, השתתפות בקבלת החלטות, וכמובן — כבוד.

הרצוג בהדלקת נר חנוכה במערת המכפלה: זיקתנו למקום אינה מוטלת בספק

סמוטריץ': נדאג שערבים שלא מכירים בכך שישראל שייכת ליהודים לא יהיו כאן

היום לפני 44 שנה: עם תום המלחמה, צה"ל מכחיש בעיית פליטים

כן, אפרטהייד. ורק תגובה בינלאומית תכניע אותו

חצי מיליון מתנחלים ושתי אינתיפאדות מאוחר יותר הרצוג הבן החל את נשיאותו בביקורים בהתנחלות הר ברכה, שם חנך אולפנה, ובהדלקת נר של חנוכה באתר שבו טבח רופא יהודי במתפללים מוסלמים, מערת המכפלה. את עבד הוא לא ביקר, בכפרו הוא לא חנך כלום.

- פרסומת -

אז אל תגידו בן־גביר ואל תאמרו סמוטריץ', תגידו הרצוג. מאז הרצוג האב ועד הרצוג הבן זה הממסד הישראלי ולא שוליו שמפקיע אדמות, בונה התנחלויות, מהנדס מחדש את הדמוגרפיה של השטח הכבוש, חונק באלימות קיצונית כל התנגדות — גם לא אלימה — לשלטונו, וגוזר אסון על עבד ועל עמו. ההרצוגים הם אולי לא משיחיים הזויים, אבל גם מבעד למבטא האירי עם הטאץ' הקיימברידג'י בוקעת לה העליונות היהודית, במעשים. הם־אנחנו אולי לא תולים את תמונתו של הרצח מחברון בסלון הבית, אבל אנחנו הכובשים והמנשלים היעילים, לא הם. אז נכון, לא כולנו בן־גבירים אבל כולנו הרצוגים. וחוץ מזה, בן־גביר וסמוטריץ' הם ילדינו החוקיים, המתבקשים. הם פירות העץ שכולנו הרעלנו. לכן ההתמקדות בהם היא מעשה של האשמת האבן ומתן פטור ליד המיידה אותה.

עבד בן 55. הוא חי באפרטהייד מלא־מלא שהוא מעשה ידי כולנו, הישראלים. גם כאלו שחושבים שהם רחוקים ממשוגעי חברון. ההייטקיסטים, צועדי מצעדי הגאווה, וכל אחד מעורכי ועורכות הדין בהרצוג פוקס נאמן — כולנו מטילים את העוצר על עבד. כולנו מסיטים את כל משאבי ארצו אל שכניו המתנחלים על חשבוננו, רק כי הוא פלסטיני והם יהודים. כולנו חתומים על שלטון שכל מוסדותיו מוכוונים לשרת את שכניו היהודים ולצורך כך לשעבדו, רק כי הוא פלסטיני והם יהודים. כולנו יצרנו מערך של חוק נפרד ושונה שחל על המתנחלים, שגם שותפים לכתיבתו, רק כי הוא פלסטיני והם יהודים. האם כך יאלץ לעבור גם את שארית חייו? זה תלוי כמעט אך ורק בנו.

ברוכים הבאים לשנה ה-56.

הכותב מייצג את אחד מארגוני זכויות האדם הפלסטינים שהוכרזו כארגוני טרור והוצאו מחוץ לחוק, כמוזכר במאמר

לחצו על הפעמון לעדכונים בנושא:

יצחק הרצוג

Recommended by

ממומן

זו / Sonovia
המסכה הכי טובה
לטיסות! קבלו...

ממומן

Bfiber - הסיבים
האופטיים של בזק /
אינטרנט הסיבים...

דעות / יהיו יותר
מ-300 הרוגים.
השמות יימסרו...

דעות / שיקלי, אחי
לא האמין בכיבוש

כתבות נוספות שעשויות לעניין אותך